

Logos

Organ för
Föreningen Logos
i Österbotten rf

Årgång 9 • nr 2
September 2011

*Härliga verk har gått fram
ur vår Skapares händer:
sommarens ymnighet strödde han
kring våra stränder,
syndares jord
dukar han såsom ett bord,
manna från himlen han sänder.*

*Gud har gjort under och rikligt
välsignat vår möda,
växten han givit, och jorden
har burit sin gröda.
Än mera gott,
rikare gåvor jag fått
själen till glädje och föda.*

Paul Nilsson, psb 181

- Ledare 2 • Identitet och verksamhet 3 •
- Föreningen Logos inför framtiden 5
- Plock ur Föreningen Logos' historia 7, 10–11, 14 •
- Många unga har fått hjälp 8 • Den moderna antinomismen 12 •
- Orientering i luthersk kyrkogeografi 15 • Notiser 16 •
- Böcker 18 • Lutherpredikan 19 • Verksamhetsinformation 20 •

Skaran som skrider

*I stormiga tider, bland töcken och grus,
en skara dock skrider
mot himmelens ljus.
Dess hopp och dess härlighet
världen ej ser,
men före går Herren
med segerns baner.*

Så sjöng Carl Olof Rosenius och så gör också vi. Och det är lika sant som för 150 år sedan. Tiderna är stormiga, dimman hindrar en god sikt framåt och gruset är tungt att röra sig i.

Vilken är skaran som strävar framåt?

Bibeln förutsätter inte att skaran skulle vara stor. Jesus talar om två eller tre som samlas i hans namn. När de stora massorna följde honom talade han till dem på ett sätt som inte alls behagade dem, och de allra flesta valde att lämna honom.

Då Jesus ser fram mot den yttersta tiden undrar han om han alls ska finna tron på jorden när han kommer tillbaka.

När Uppenbarelseboken beskriver skaran i himlen är den däremot väldigt stor. Den går inte att räkna. Där finns precis varenda en av dem som Herren kallade under jordevandringen.

Folkkyrkan behöver en stor skara. Den behöver folkets pengar. Därför är det allvarligt om det blir massutträden ur kyrkan. Om stora människogrupper samlas i fulla kyrkor är det för ledarna också skäl att se upp, för det innebär kritik.

De små församlingarna är däremot inte farliga. Eller är de?

Jo, för djävulen är de farliga, om de nämligen har Guds ord och sakrament. De stora massorna utgör inget bekymmer för honom, om de inte brukar Andens svärd. Då har de ingen kraft trots att det verkar så.

Men där Guds ord predikas rent och klart utan människomeningar, där har djävulen orsak att

frukta. Det spelar då ingen roll om det är två eller tre eller trettio eller tvåtusen som samlas. Där är nämligen Jesus med, och där han är med, där finns också segerns baner.

Därför ska vi inte i första hand fråga efter hur många vi är. Vi ska se till att Guds ord predikas rent och sakramenten förvaltas enligt Herrens instiftelse. Resten får han sköta. Det är inte vi som ska räkna folket.

Föreningen Logos är en liten förening. Den har under sin tioåriga existens upplevt stormar av olika slag. Den har dock fått vara ett välsignat redskap för att så ut Guds ord både via Internet och i muntlig och tryckt undervisning.

Under det senaste året har vi ofta funderat på Föreningens målsättning i den förändrade tiden. Så gjorde vi också vid 10-årsjubileet i juni, som vi gör en återblick till i detta nummer.

Föreningen Logos är ingen församling. Det förtjänar att upprepas, eftersom det finns missförstånd. Den erbjuder, med ett modernt uttryck, en portal i vilken man finner ett klart Guds ord, ett ord som är att lita på. En sådan portal finns i Logosmappen, en annan i Biblion.

Den lilla skarans främsta strävan borde vara att i allt låta sig ledas av Herren som går framför med segerns baner, mot himmelens ljus. Det spelar då en mindre roll om världen inte ser dess härlighet.

OLA ÖSTERBACKA

Logos – organ för Föreningen Logos i Österbotten rf. Ansvarig utgivare: Botvid Lindström. Redaktör: Ola Österbacka. Redaktionsråd: Klas-Erik Isaksson, John Lasén, Ralf Sandberg och Roger Pettersson. ISSN 1459-3378.

Material och diskussionsinlägg sänds helst via e-post till ola@ofsystem.fi eller per post till Skolhusgatan 11 A 9, 65100 VASA.

Tidningen sänds till dem som stött Föreningen eller meddelat intresse. Gåvor för spridningen betalas till bankkonto 497028-241584, IBAN: FI80 4970 2820 0415 84, BIC: HELSFIHH.

Pärmbild (broccoli romanesco) och fotografier (om annat inte nämns): Ola Österbacka. Tryck: Korsholms Tryckeri.

Identitet och verksamhet – utmaningar för en kristen förening i en tid med förändringar

Föreningen Logos firade sitt 10-årsjubileum den 19 juni 2011 i sin verksamhetslokal Biblion. Festföredraget hölls av teol.mag. Roger Pettersson, som under några månader 2003 var anställd som verksamhetsledare och under många år var styrelsemedlem.

Föredragshållaren har för tidningen gjort ett sammandrag av föredraget.

Föreningen Logos grundades på Kristi himmelsfärdsdag och därför är det passande att ha följande bibelord från Apostlagärningarna som utgångspunkt för föredraget.

När de nu var samlade frågade de honom: "Herre, är tiden nu inne för dig att återupprätta riket åt Israel?" Han svarade dem: "Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har fastställt. Men när den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns." (Apg 1:6–8)

Guds rike – inget världsligt rike

Guds rike som berörs här i texten är inget världsligt rike. Vi vet detta utgående från Bibeln men för Israels folk och Jesu lärjungar var det ingen självklarhet. Under vandringen med Jesus fick lärjungarna undervisning om vad Guds rike var och vad det inte var. De var inte lättlärdade vilket vi lägger märke till i deras fråga till Jesus före hans himmelsfärd.

Eftersom judarna levde under Roms förtryck och väntade på Guds rike, så är det lätt att förstå deras tankar om ett världsligt rike ur en politisk synvinkel. Men även ur biblisk synvinkel förstår vi att de hade lätt att tänka sig Guds rike som ett världsligt rike. Gud hade gett Abraham löftet, han hade försökt räkna stjärnorna. David hade fått höra att en avkomling skall upphöjas till att befästa hans kungarike, och profeterna beskriver på olika ställen det kommande riket och dess furste.

Lärjungarnas fråga är alltså helt logisk. Speciellt om man beaktar att Jesus proklamerade Guds rikes närvaro när han inledde sin verksamhet. Detta blev uppenbart i Jesu verksamhet som kan sammanfattas i Jesu svar till Johannes döparen (Luk 7:22):

Gå och berätta för Johannes vad ni har sett och hört: Blinda ser, lama går, spe-tälska blir rena, döva hör, döda uppstår och för fattiga predikas glädjens budskap.

Bokförsäljning brukar vara en central punkt i luthersk föreningsverksamhet. För reformationen på 1500-talet var boktryckarkonsten Guds särskilda gåva. Här en bild från ett av de mångsidiga bokborden under konferensen Vägen fram -04 i mars 2004.

Roger Pettersson (arkivbild).

Jesus talar inte i militära eller politiska termer utan hans verksamhet utspelar sig på individnivå bland de utsatta. Sjukdomar, död och fattigdom bekämpades av Jesus. Detta är Guds rikes verksamhet i praktiken. Många ser i detta en modell för kristen verksamhet. Kärlek till medmänniskor är viktigt och för en kristen en självklarhet. Allt arbete att lindra människors nöd är gott och väl.

Men den yttre kristna verksamheten är inte en huvudsak vilket Paulus betonar (Rom 14:17):

Ty Guds rike består inte i mat och dryck utan i rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande.

Jesus själv var noga med detta. Fokus var inte på botandet i sig utan på syndernas förlåtelse (läs t.ex. Luk 5:20 f.). När det gäller Guds rike är det viktigt att vi inser att det är fråga om andliga verkligheter. Sjukdomar och död är följder av synden och är på så vis inte det primära.

Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. (Matt 6:33)

Guds rikes framtid

Man kan ställa sig frågan hur Guds rike skall klara sig här i tiden? Hur skall man nå fram med det centrala

i det kristna budskapet? Finns det någon framtid för en kristen förening i vår värld idag? Jesus sade till Petrus (Matt 16:18):

Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den.

Vi lever i en tid då mycket som har att göra med kristendomen går bakåt. Då kan det komma en tanke att en förening eller väckelserörelse skulle kunna påverka något som verkar stort och mäktigt i positiv riktning. Som exempel har det sagts att man bör hjälpa folkkyrkan och påverka dess framtid.

Här är det ändå viktigt att minnas att Kristi kyrka inte är identisk med folkkyrkan. Kristi kyrka går stadigt fram och har en bra kapten. Håller vi oss till detta kyrkoskepp så kommer vi lyckligt fram. Många lägger ut andra båtar och kör i sina egna riktningar. De påstår att de håller på med kristen verksamhet men egentligen är de på väg att gå under. Sådana kyrkoskepp skall vi akta oss för.

Guds rike och Kristi kyrkoskepp går oftast mot tidens ström. Goda kyrkliga ledare säger i regel nej, nej till att lockas med i tidens ström. Jasägare öppnar lätt för nya verksamhetsformer och verksamheten glider allt längre från grunden.

Kirke i Kirken

Mikkel Vigilius tar i sin bok fram en sak som har varit aktuell under föreningen Logos 10-åriga historia. Det är frågan om begreppet ”*ecclesiola in ecclesia*”, en församling i församlingen.

De första kristna i väckelserörelserna i Norden hade ingen formell organisation. Men med tiden utvecklades ändå en församlingsform som kan betecknas som den lokala föreningen. Denna utveckling låg i tiden och var en följd av individualiseringen, även andra folkrörelser bildade föreningar på 1800-talet.

Alla väckelsekristna bildade inte lokala föreningar. En del väckelsekristna gick in för att bilda frikyrkor. Det gällde framförallt icke-lutherska rörelser. De flesta lutherska rörelserna förblev inomkyrkliga och kunde vara både löst (t.ex. gammalkyrkliga och laestadianer) eller fast (t.ex.

Evangeliföreningen och EFS) organiserade. De inomkyrkliga rörelserna kan också delas in på basen av deras förhållningssätt till folkkyrkan, de konservativa respekterade kyrkans ordning medan de radikala var mer oberoende av folkkyrkan.

Ledarna för väckelserörelserna insåg att det fanns stora problem med att kyrkan skulle omfamna hela folket och samtidigt följa Bibelns anvisningar för kyrkotukt. De såg olika på folkkyrkans uppgift men var eniga om att Nya testamentets anvisningar kan verkställas endast i den lilla gemenskapen av väckta. Ledarna hade också fokus på frälsningsfrågan, och församlingsfrågan fick inte så stort utrymme.

Det blev därför en spänning mellan tanken på *ecclesiola in ecclesia* och augsburgska bekännelsen. Alla ledare erkände att modellen inte var idealisk utan bör justeras om omständigheterna så krävde.

Många av ledarna för väckelserörelserna hade som ett slagord ”*i och med, men inte under kyrkan*”. Man såg mycket gott i kyrkan och såg möjligheter att missionera och verka i kyrkan. Ändå ville man inte vara helt under kyrkan.

Man kan se på väckelserörelsernas verksamhet som en ellipsstruktur. Man kompletterade sockenkyrkans svagheter, särskilt på förkunnelsens område men också inom missionen.

Nu har läget förändrats i Norden och förutsättningarna för systemet med *ecclesiola in ecclesia* har nu försvunnit. En orsak är att väckelseandan som tidigare fanns inom rörelserna har upphört. Vidare har inte väckelseförkunnelsen samma genomslagskraft eftersom människorna är sekulariserade och inte alls intresserade av kristen tro. När dessutom folkkyrkorna har drabbats av liberalteologi och stoppat tillgången på bekännelsestroga präster så finns det inga förutsättningar för väckelserörelserna att längre verka inom dem. Därför utvecklas väckelserörelserna mot att bli mer församlingslika. Några väckelserörelser har närmat

sig folkkyrkan medan andra har blivit mera självständiga.

Varför uppstår en förening?

En ledtråd får vi i begreppet folkrörelse. Folk kommer i rörelse. Man vill genomföra eller förhindra grundläggande förändringar eller återupprätta tidigare förhållanden. De som kommer samman känner solidaritet med varandra och befinner sig i konflikt med det etablerade systemet inom det område där de verkar och framför sina protester.

En definition på folkrörelse är detta: ”Folkrörelserna bildas av de klasser och grupper av människor som huvudsakligen drabbas av att staters och företags rutiner följs, dvs i första hand de direkta producenterna.” (Wikipedia) Detta var en ekonomisk definition men översatt till mer kyrkliga termer kunde man definiera folkrörelse på detta sätt: ”Rörelser uppstår när t.ex. folkkyrkan driver sin linje och de troende drabbas.”

Hur skall de troende förenas idag när de drabbas av t.ex. folkkyrkans förfall? Skall man bilda föreningar som man gjorde på 1800-talet eller borde de troende följa Bibelns råd och bilda församlingar?

Visst bör man följa Bibelns råd.

Ändå kan det finnas plats för kristna föreningar. Det finns många sådana. Avslutningsvis vill jag nämna några.

Martyrkyrkans vänner – en förening som stöder förföljda kristna.

Genesis – en förening som kämpar för biblisk tro på skapelsen och mot evolutionsteorin.

ProLife-föreningar – för livet och mot abort.

Luthersk litteraturmission – föreningen presenterades på Logos förra årshögtid.

Logos – föreningen vars verksamhet vi skall diskutera på panelsamtal efteråt.

ROGER PETTERSSON

Panelsamtal på Logos 10-årsjubileum:

Föreningen Logos inför framtiden

Roger Pettersson har gjort ett sammandrag av den paneldiskussion som åtföljde hans föredrag.

Vilken är föreningens Logos uppgift i framtiden? Ola Österbacka som var moderator för panelsamtalen berättade inledningsvis om hur starten i Logos var präglad av en protestsituation speciellt gällande gudstjänstfrågan. Huvuduppgiften för föreningen var att ta ansvar för Logosmappen men samtidigt gick föreningen in för att ordna gudstjänster.

Ändå var det från början klart att predikogudstjänsterna var en nödlösning i väntan på att en församling skulle grundas.

Nu har mycket förändrats sedan starten för tio år sedan och paneldeltagarna gick in för att konstruktivt samtala kring denna förenings framtid.

Paneldeltagarnas presentation

Två av deltagarna är medlemmar i Föreningen Logos: Roger Pettersson som också är aktiv inom politiken och Hans Ahlskog som även är medlem i S:t Johannes församling. De två andra paneldeltagarna kallade sig lite skämtsamt för konsulter.

Boris Sandberg som numera är pensionerad präst har under sitt verkamma liv verkat halva tiden i en församling på missionsfältet och halva tiden i en förening. Han upplever det som att det finns många olika kombinationer av föreningar och församlingar och att frågan om en församling i församlingen är en intressant företeelse.

Halvar Sandell, kaplan i Petrus församling i Helsingfors, beskrev sig som en föreningsmänniska. Han ser relativt pragmatiskt på föreningar och anser att föreningar ändå kan verka för det rätta. Enligt honom är

det väsentliga för en kristen ändå den andliga gemenskapen i församlingen.

Det konstaterades att man kan verka i en förening trots att man tillhör olika församlingar. Man är med för att hjälpa eller påverka någon i en speciell situation. Frågan blev om Logos kan ha en verksamhet som inte inbegriper traditionell andlig gemenskap.

Det lyftes fram möjligheten med att ordna fria teologiska konferenser där man med utgångspunkt från Bibeln och den lutherska bekännelsen samlas från olika lutherska kyrkor. Ett problem med fria konferenser är att väckelsefolket är ovant med dessa, så det är en utmaning.

Förening eller församling

Föreningen Logos kan nu mer koncentrera sig på internetverksamheten. I startskedet var det gudstjänstfrågan som präglade identiteten men nu efter att gudstjänstverksamheten upphört i Logos så finns förutsättningar att utveckla arbetet med Logosmappen.

Föreningen Logos har funnit en särskild nisch i Internetverksamheten. LogosDirekt var föregångare i kristen verksamhet när det gällde att sända gudstjänster direkt över webben. Här från sändningen av gudstjänsten 17 november 2007 i Logos-Lyktan med Lars Borgström. Ralf Sandberg skötte tekniken.

Roger Petterssons föredrag och Barbro Finskas-Mushendwas information (s. 8–9) finns som mp3-inspelning på <http://www.logosmappen.net/mp3/2011/>.

Paneldeltagarna är från vänster Hans Ahlskog, Roger Pettersson, Halvar Sandell och Boris Sandberg.

Många lutherska grupperingar är hemlösa och är i behov av utrymmen.

Däremot går en gräns mot t.ex. islam, eftersom deras lära är en hädelse mot Kristus. Adventkyrkan har etablerat ett samarbete i fråga om lokaler med Lutherstiftelsen.

Ahlskog nämnde att det är viktigt att beakta att det är fråga om ett sakralt rum avsett för gudstjänstbruk. Ifall kyrkosamfunden har kyrkoskyltande läror så behöver man inte tolerera den andras läror fastän man kan komma överens om hur man i praktiken använder ett gemensamt rum.

Samma typ av fråga gäller serververksamhet. När Luthersk Nätbibelskola drog igång aktualiserades frågan om vilka församlingar som kan använda sig av det. Materialet på internet är öppet men i vilken mån kan man ge de tekniska verktygen till församlingar och församlingar som man inte delar kyrkogemenskap med. Det är en fråga som man får ta ställning till. Samma frågor kommer upp när det gäller predikobanker på internet.

Skillnad mellan kyrka och förening

Till slut önskades att Föreningen Logos skulle kunna föregå med gott exempel på hur man skiljer åt gudstjänstverksamhet och föreningsverksamhet. Det viktigaste är ändå att den troende tar ansvar för sitt andliga liv, har ett andaktsliv och gemenskap med andra troende. När man har en församling där man samlas omkring Ordet och sakramenten så är det lättare att mötas kring olika projekt i fria konferenser. Är den andliga gemenskapen i församlingen intakt så är det mycket enklare att sedan delta i fria konferenser.

Gällande frågan om fria konferenser så gavs olika förslag om hur de borde ordnas. Frågan är om man skall erbjuda gudstjänstliv som hör till de enskilda församlingarna. Ett förslag var att man ger möjlighet till en värdförsamling att själv avgöra hur man ordnar en fri konferens.

Väckelsefolket har svårt att anta denna typ av konferenser och behöver vänja sig. Om Logos under sina tio år redan har upplevt en identitetskris så borde ju väckelserörelserna med över hundra år på nacken ha en betydligt större kris framför sig.

De flesta troende finländare hamnar någon gång i sitt liv i situationer där man inte kan delta aktivt i förrättningen eller gudstjänsten, det kan vara fråga om begravning eller vigsel. Utgångspunkten är

att kristna skall ta avstånd från villoandar och irrläror, men personlig hänsyn och aktning, typ för avliden, eller respekt för äktenskapets ordning gör, att man är närvarande i det fysiska rummet där en människa jordfästs eller ett par vigs.

Det avslutande ordet bland paneldeltagarna fick Halvar Sandell: "Vi skall inte söka det som är mest strängt, inte heller det som är mest liberalt utan det som är sant och rätt."

Ola Österbacka avslutade panelsamtalet med att uppmuntra alla att faktiskt ta Guds ord på allvar och göra som Herren bjuder.

Utdrag ur verksamhetsplanen för 2002:

I verksamheten är den högsta ledstjärnan att "predika Ordet i tid och otid", med de hjälpmedel som vi har möjlighet att använda och med sikte på att nå även sådana som nu inte har haft möjlighet att lyssna till Guds ord. Föreningen har sett som sin första uppgift att göra detta via Internet, men strävar också efter att erbjuda undervisning och förkunnelse där ett klart Guds ord annars inte finns att tillgå.

Christina Lindström läste en dikt av Nils Bolander som avslutning på jubileumsfesten.

Plock ur Föreningen Logos' historia

Föreningen Logos i Österbotten har firat 10-årsjubileum. Vid femårsjubileet presenterade Ola Österbacka en historik i multimediaform, där avstampet gjordes redan 1996. Det samma gör vi i den översikt som vi presenterar nu. Den fortsätter på sidorna 10, 11 och 14.

I december 1996 togs ett initiativ till en samling bibel- och bekännelsedokument på Internet, det som snart skulle bli Logosmappen. Och det var Logosmappen som var den direkta orsaken till att Föreningen Logos i Österbotten grundades den 24 maj 2001.

Någon vecka tidigare hade Evangeliska folkhögskolan i Österbotten

(Efö) öppnat sin webserver och sin säljverksamhet för kunder, eföInet. Fram till 2001 skulle det bli Logosmappens hem. I Efös datasal samlades en grupp till arbete med Folkbibeln varannan tisdag kväll.

I mars 1999 öppnades funktionen Sök i Folkbibeln på en ny server som skaffades med stöd av undervisningsministeriet och Svenska kulturfonden för projektet KursInet. Och den 1 december var hela Bibeln preparerad för sökning vers för vers.

Samtidigt pågick också arbetet med inskrivning av bekännelseskriterierna, till största delen inknackad bokstav för bokstav av Klas-Erik Isaksson.

Våren 2001 meddelade Efö att eföInet skulle upphöra. Därmed stod Logosmappen utan ansvarig upprätthållare. Samtidigt pågick aktiviteter för att upprätta regelbunden gudstjänstverksamhet i Evangelifören-

ingens bönehus i Vasa, Luthersalen. Dessa strävanden mötte motstånd, och när Föreningen Logos konstituerades på Kristi himmelsfärds dag, den 24 maj 2001, togs också gudstjänstverksamhet med i stadgarna som en av målsättningarna.

I och med detta trädde den lilla föreningen in på en törnbeströdd väg. Men nu låter vi bilder berätta resten.

OLA ÖSTERBACKA

I oktober 2001 utgav styrelsen ett informationsblad för att berätta om varför Föreningen Logos grundades och vad som hade hänt under dess första månader.

1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002

En prototyp för Logos-mappen föreslogs för SLEF:s styrelse i mars 1997. Beslutet blev avisande och ansvaret vilade tills vidare på Efö.

Vasabladet hade den 1 december 1999 ett förstasidesreportage om projektet Bibeln till Internet, som just då hade nått en milstolpe. Tidningen berättade om hur Klas-Erik Isaksson hade knackat in bekännelseskriterierna och nu senast finlipat bibelverser och fotnoter på en gammal dator.

På påskdagen 2002 hölls den första gudstjänsten i Efös festsal.

I september 2002 hölls välbesökta bibeldagar i Efös kursgård. Gästtalare var Gunner Jensen, då pastor i Vallberga ev-luth. församling i Sverige. Också lokala talare medverkade.

Den 24 maj 2001: Föreningen grundas.

Under tiden november 2002 till januari 2003 hölls rådplågningar både i Vasa och Jakobstad för att diskutera Föreningens verksamhet. Övan ser vi deltagare i en rådplågning i Pedagogiska fakulteten i Vasa, där den blivande verksamhetsledaren Roger Pettersson presenterade sig.

Något om förhistorien ...

Det första utkastet till sökfunktion i Bibeln grundades på vanliga hyperlänkar. Det krävde mycket tid att bygga upp, och snart insåg arbetsgruppen att en databas måste användas. En lämplig databas kunde inom kort utvecklas med samma teknik som projektet KursInet.

Många unga har fått hjälp

Bland många andra initiativ har Föreningens hedersmedlem Gottfrid Sirén grundat "Afrikahjälpen". Den kanaliseras via Jeppobördiga Barbro Finskas-Mushendwa, som med sin familj driver ett familjeföretag i Arusha, Tanzania. Hon är numera pensionär och pendlar rätt ofta till sin födelseort Jeppo.

Barbro var med på jubileet och gav några exempel på hur Afrikahjälpen har fått hjälpa ungdomar. Vi återger hennes berättelse, med kompletteringar av henne själv. Bilderna är Barbros.

skolan och som sedan vill fortsätta sin skolgång har inte de pengar som behövs. De får då tillstånd från de lokala myndigheterna att gå runt och tigga ihop till skolavgiften.

Abubakaris far som är änklings pensionerad dykare från militären har inte någon pension att tala om. Han kom hit med sonen för att höra om jag kunde hjälpa. De fick den hjälp de behövde, Abubakari fortsatte så i en datakurs.

DATIVA är en flicka född 1992. Hon fick hjälp att gå en yrkesutbildning till sömmerska. Hon har sedan hon var liten bott hos en moster i Arusha. Mamman som hon tror bor ca 90 km härifrån ser hon aldrig. Just nu söker Dativa ett säkert ställe där hon kunde öppna egen systuga, och då hon hittat det har jag lovat att hon skall få en symaskin.

DORA och ELIASI gick i samma skola som Dativa, Dora på sömnadslinjen och Eliasi på murarlinjen. Båda kom först med en släkting hit för att jag skulle få veta deras verkliga behov. Sen betalades deras avgifter från Logos.

FABIAN är en ung man som efter grundskolan hade börjat i det som motsvarar högstadiet. Hans närvaro var låg, eftersom han

hela tiden blev hemsänd då skolavgiften inte var betald. Fabian hade åkt mellan hemmet och skolan nästan hela andra året och resultatet var därefter.

Tillsammans kom vi till att en yrkesutbildning skulle vara det bästa. Han går nu på snickarlinjen i en katolsk skola i området och jag är glad för hans iver och framsteg.

NAETWE gick sista året i gymnasiet då hon kom till mig med sin far, pensionerad lärare från lutherska kyrkans yrkesskola för handikappade. Hon fick hjälp med avgifterna och har sedan dess fortsatt vid universitetet. Har man goda betyg från gymnasiet kan man få statsstöd eller lån till högre utbildning, vilket Naetwe har fått.

VENOSA är enda barnet till en ung mamma, som kanske var 14 år när flickan föddes. Nu har mamman

Rebecca med Mama Barbro på sin examen.

hudcancer och kan inte jobba. Någon far finns inte med i bilden. Venosa bor med mor, mormor och en morbror i ett halvfärdigt hus. Morfar råkade ut för en arbetsolycka och har legat förlamad de senaste 10 åren.

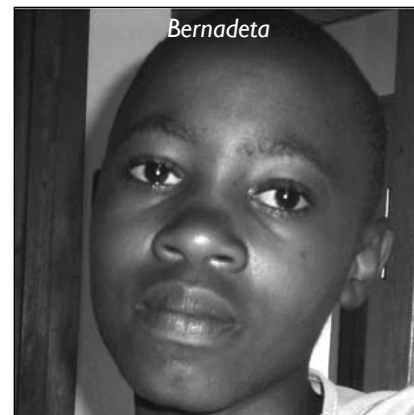
Venosa fick hjälp med skolavgifterna under de fyra år hon gick i högstadiet (kallas här Ordinary Secondary).

RICHARD är handikappad för att han som barn måste få ena benet amputerat efter att han hade blivit angripen av en orm.

Han är gift och har två döttrar. Han har nu gått både en kort datakurs och senare en lång kurs i "Gem-cutting and Gem-sorting" vid Arusha Gemmological and Jewelry Vocational Training Centre.

BERNADETA är den andra i en familj med tre barn, där modern dog i bröstcancer för några år sedan. Pappan jobbar som nattvakt om det råkar finnas jobb. Han bad om bidrag till skolavgiften, men hon fick inte bara ett litet bidrag utan hela första året i högstadiet betalt med Logos' bidrag. Jag hade önskat att hon skulle bo i internatet på skolan, men hon avböjde. Om far får ett jobb då behöver hon vara hemma om natten med den yngsta system! Jag har varit på skolan och träffat rektorn och vi gläder oss över Bernadetas studieiver.

WISTON kommer från en familj där mamman dött i aids och pappan har samma sjukdom. Wiston har två äldre bröder och en yngre syster. Han hade mycket goda resultat från avslutningsprovet i grundskolan och kunde ha fått fortsätta i statlig skola. Men med tanke på förhållandena i den skola han blev anvisad, valde vi att ge honom chansen i en katolsk skola, där han nu går andra året. Han bor på skolan under

veckorna och kommer hem till veckosluten. Hans far kan inte ha honom hos sig, så vi hyr ett rum för Wiston i byn.

ELISABETHS far arbetade i tiden på kyrkans kontor. Både han och modern är nu döda.

Elisabeth och hennes syster och lillebror spriddes ut när föräldrarna dog. Hon fick en dotter år 2006 och märkte då att det är svårt att komma vidare utan egen utbildning.

Så Elisabeth ville söka till lärarutbildning, hennes mor var också lärare. Hösten 2010 blev hon utexaminerad som förskolelärare och har nu fått sin första tjänst. Nu kan hon försörja både sig själv och sin dotter.

REBECCA är född 1989. Hon kom till mig när hon skulle börja sista året i gymnasiet och sa att hon föregående år hade blivit hemsänd många gånger för att skolavgiften inte var betald. Det var en katolsk skola och i början av detta år avlade hon det som motsvarar studentexamen. Hon hade ekonomi som huvudämne och har i dagarna fått veta att hon blivit antagen till utbildning vid School of Accountancy här i Arusha och inleder studierna i oktober.

WITNESS är föräldralös. Hon och många andra avlägsna släktingar tas om hand av Sarah i byn. Sarah har gått en hotellskola och försörjer sig med att baka bröd och kakor som hon säljer i supermarket. Vi har kommit överens om att jag betalar Witness skolavgifter, och om hon behöver mer pengar får hon det som ett lån mot att jag får två bröd i veckan. Under skolloven

jobbar Witness i det lilla bageriet och har redan god rutin med detta. Så antagligen blir det ett jobb inom den sektorn då hon om ett år skall välja yrke. Nu går hon tredje året i lutherska kyrkans högstadium och har ett år kvar och hon bor i skolans internat under skolarbetet.

SUZANA kom till mig första gången då hon hade börjat en sömmerskeutbildning. Den person som hade lovat hjälpa henne hade inte längre möjlighet till det. Och samtidigt tyckte Suzana att hon hellre tar en annan kurs. I stället för att uppsöka en ny skola då, lät jag henne städa på vårt kontor en månad och förtjäna pengar. Hon

gjorde ett mycket gott arbete. Och nu går hon en kurs inom hotellbranschen. Den teoretiska delen är hon klar med och för tillfället får hon sin praktik på ett turisthotell. Hon kontakter mig regelbundet och är så tacksam för den hjälp hon får för att kunna få denna utbildning.

Suzana är äldsta dottern i en familj och hade inte kunnat gå ut grundskolan för hennes mamma var gravid mest hela tiden. Så det föll på Suzana att ta hand om hushåll och yngre syster. Någon far känner hon inte till.

JAMES var den första som fick sin utbildning tack vare Logos. Han gick en treårig kurs i Arusha Hotel Training Institute. Den skolan hade under kort tid en vänskola i Sverige. James fick möjlighet att besöka Sverige och även jobba litet på hotell där. Vilken upplevelse för en föräldralös, ung man! Han fick också vara handledare för svenska ungdomar som gjorde en kort praktik här i Tanzania.

Nu frilansar James som safarikock. Ett jobb han kan komma långt med i detta turistland.

Ett hjärtligt tack å alla dessa ungdomars – och många fleras – vägnar för den möjlighet de fått och får tack vare Logos Afrikahjälpen.

Med stor tacksamhet nedtecknat av

Mama Barbro

År 2003 inled-
des med det
första numret av
tidningen Logos.

Teol. mag.
Roger Petters-
son anställdes
för totalt fem
månader för att bl.a.
göra webbmateriel för
Luthersk Nätbibelskola, ett nordiskt samarbetsprojekt som fick
bidrag från Nordiska Kulturfonden.

NY BOK:
Skaparen och människobarnet
Bibelstudier om skapelse, syndafall och frälsning av Roger Pettersson

Roger Petterssons
bibelstudier blev
Logos förlags första
trycksak: Skaparen och
människobarnet.

Boken framställer på ett konkret och
lättfattligt sätt centrala kristna
sanningar och visar deras aktualitet
änna idag. Den är aktuell i en tid då
många av kristendomens talesmän
fjärrnar sig från biblisk tro.

Roger Pettersson är född 1979 i Esbo.
Han är teologisk magister från Åbo Akademi
2002. Han har varit aktiv i kristna, sociala
och politiska frågor sedan 2000.

2003

I mars 2003 hölls en datakurs för att
stimulera flera att medverka i Logosmappen.
I mitten ser vi Juhani Martikainen, som efter
kursen producerade en serie textutläggningar
för evangelietexterna under alla tre årgångar.

I maj 2003 hölls bibeldagar
i Pedersöre församlingsshem
med Gunnar Andersson från
Umeå som gästtalare.

Varje sommar sedan 2003 har Föreningen hållit en sommarfest. Den första hölls som
friluftsfest i Åivo, Karleby, den 17 juli 2003. Följande sommar hölls festen i Kronoby
församlings sommarhem den 17 juli 2004. Även 2007 hölls festen i sommarhemmet.

Från 2003 hölls
gudstjänster regelbundet
i Efö, på soldathemmet
och i Korsholms dagcenter
(bilden till vänster).
I november 2003 hölls
rådplägningsdagar med
temat "Varför församling?"
Berthold Nilsson
från Silverdalens
ev-luth.församling
var inspiratör.

Till höger ser vi
Föreningens styrelse
ta i bruk Logos-
Lyktan i april 2004,
en hyreslokal i
bottenvåningen på
Kyrkoesp. 19.

Samtidigt
kunde vi
installera
servern som driver Folkbibeln
Online. Den hade övergått från
Efö till Runvi- och Dusörprojekten
och sedan till Logos. Malte Björk
(bilden) hade gjort första versionen
av databasen Trosfrågan.

2004

I mars 2004 ägde en för Föreningen mycket betydelsefull händelse rum. Vi var värdar för den
första "Vägen fram"-konferensen, som under årens lopp blivit etablerad som Nordisk Evangelisk-
Luthersk Konferens, NELK. Närmare 100 personer deltog under de två dagarna. Vi gladdes åt att
ett trettiotal deltagare kom från de nordiska grannländerna, däribland en stor grupp ungdomar
från Sverige.
Konferensen hölls i det mindre auditoriet i Åbo Akademi's nya utrymmen, Kvarnen. Efter fortsatta
konferenser i Märsta, Fossnes och Hillerød återkom Vasa som värdort 2010. Då hölls NELK i Efö.

Nedan ser vi Mikkel Vigilius och Ingemar
Andersson, två av våra nordiska gäster, vid podiet.

I slutet av 2004 inleddes vårt
hittills största samnordiska
projekt: Projekt Gezelius. Vid
NELK i Märsta i mars 2005
kunde projektgeneralen
Berthold Nilsson officiellt
öppna projektet och inbjuda
medarbetare. Under drygt
två år skrev ett dussin
frivilliga medarbetare från
hela Norden 4 200 sidor
från 1860-talets utgåva av
det stora bibelverket från
1700-talets början. En del
skrevs in för hand, medan vi
senare kunde använda ett
OCR-program som överförde
inskannad frakturstil till
vanlig text.

Från sommaren 2005 började vi
också fira gudstjänster i Lyktan.

2005

Strax bakom bostadshuset
Skolhusgatan 13 finns en
garageliknande byggnad,
som tidigare har ägts av
frimurare, Johanneslogen i
Vasa. Den har vid olika
tillfällen bjudits till salu åt
oss. Styrelsen inspekterar här
lokalen i april 2007, men
finner priset för högt.

Logos förlag gav ut sin
andra bok i december
2006. En nordisk grupp
skötte om att Jan
Byggestads bibeltimmar
om den kristna
församlingen
skrevs av från inspelningar och översattes till svenska.

2006

Soldathemmet i Vasa hyrdes ett par gånger
för gudstjänster och även för julfesten på
trettondagen 2007.

Bilden till vänster: I maj 2006 firades Föreningens
femårsjubileum i dagarna två med en grupp från
Silverdalens församling som gäster. Festplats var
FMU:s lägergård på Utterö, där gästerna också
inkvarterades.

Gästerna bjöd på
körsång och musik
i flera tappningar.
Medföljande gästtalare
var Åke Nilsson.

Till höger:
Ett par gånger firades
gudstjänst i Källby hos
David och Marika
Åkerlund. Här en bild
från april 2007.

Den 6 november 2007 gick ett e-postmeddelande
ut till Föreningens medlemmar med inbjudan att
komma och bese frimurarlokalen, som nu hade
sålts för 12 000 €, men som av bostadsbolagets
styrelse erbjöds att lösas in för vår räkning
via någon av aktieägarna. Efter några dagars
spännande väntan blev det klart att vi kunde
köpa lokalen, som vi gav namnet Biblion, och den
29 november började vi flytta in.
Först inreddes ett rum för servrarna som kunde
tas i bruk till årsskiftet efter nödiga installationer.
Durable möbler fick vi från Tåktom kapell i
Hangö, där de nyligen hade tagits ur bruk.
Och redan den 2 december togs lilla salen i bruk
som gudstjänstrum.

Bildsviten längst till höger visar några inslag i alla de många
händelserna under 2008. Längst uppe håller John Lasén
på med att passa in den nya köksinredningen. Klas-Erik
Isaksson hade ett mindre angenämt arbete på mellantaket
där nya armaturer skulle passas in. En flygel kunde vi skaffa
från Järfälla till ett mycket förmånligt pris. För transporten
svarade Vasa Music Shop.

2007

Så kom den dagen, den 22
november 2008, då vi kunde
fira invigningsfest i Biblion. Vi
gladdes över att ha många
gäster från våra nordiska
grannländer med oss. Bland
annat bjöd de på sång i olika
sammansättningar. Christian Ahlskog invigde flygeln med
skön pianomusik och spelade också klavikord.
Själva invigningsceremonin leddes av styrelsens ordförande
Klas-Erik Isaksson assisterad av John Lasén och Ralf
Sandberg.
På söndagen hölls den sista gudstjänsten i Föreningens regi.
Roger Pettersson var liturg och Åke Nilsson, Silverdalen,
predikade.
Efter kyrkkaffe inledde S:t Johannes evangelisk-lutherska
församling sin verksamhet då Ola Österbacka orderades
till pastorstjänst. Församlingen firade följande söndag sin
första gudstjänst.

2008

Jan Bygstad på NELK i Norrköping: Den moderna antinomismen

Den 20–22 maj hölls den sjätte Nordiska evangelisk-lutherska konferensen i serien Vägen fram. Ett genomgående tema var lag och evangelium. Jan Bygstad höll ett föredrag rubricerat Lag och evangelium i förkunnelsen. Vi publicerar här ett utdrag som berör antinomismen.

Texten är nedskriven från en inspelning och översatt från norska med en lätt bearbetning av redaktören.

Antinomismen är i dag kanske det största problemet som förkunnelsen möter. I samhället är antinomismen en avgörande sida av den västliga kulturen. Man möter den i två huvudvarianter.

I folkkyrkan följer man tiden och inrättar sig efter samhällets strömdrag.

I mera lutherska kretsar möter man en negativ uppfattning om lagen. Man ser lagen som något negativt och vill inte riskera att höra lagens tredje bruk förkunnas.

Jag har själv hört anklagelser mot dem som predikar lagens tredje bruk, att förkunnelsen är lagisk. Här står vi inför ett vanligt missförstånd, där man inbillar sig att lagförkunnelse alltid leder till lagiskhet. Det lär Skriften helt annorlunda om. Lagiskhet är en sammanblandning av lag och evangelium.

Det är viktigt för oss som förkunnar att försöka förstå något av innehållet i den tidsanda som vi står inför. Antinomismen hänger nära samman med modernismen under upplysningstiden och i andra hand med postmodernismens framväxt under de senaste decennierna.

Det som kännetecknar upplysningstiden är att den representerar

det som man kallar en kopernikansk revolution i västlig idéhistoria. Det finns bestämda ting som representerar orienteringspunkten i tillvaron.

Före upplysningen fanns det för de flesta tre orienteringspunkter: Gud, Bibeln och kyrkan. Oberoende av den personliga tron var detta ett gemensamt arvegods i kulturen. I upplysningen vänds allt upp och ner. Gud byttes ut mot människan, förnuftet ersatte Bibeln som källan till kunskap, och folket eller demokratin ersatte kyrkan som social gemenskap. Det här ser man från upplysningstidens viktigaste filosofer men det tog tid innan det slog igenom hos folket. I dag är det allmän egendom.

Det som kännetecknar den västliga kulturen är för det första att *den helige Guden är borta*. Den moderna västliga kulturen är den första i historien där ingenting hålls heligt. Alla kulturer har hållit något heligt. Den moderna kulturen håller ingenting heligt. Att kunna förhålla sig till en Gud som är helig och till ett budskap som håller det centralt att Gud är helig är något som den moderna människan ställer sig helt oförstående till.

Det här ser man när kyrkligt ovana kommer till kyrkan t.ex. vid dop och konfirmation. De uppför sig som i en supermarket eller en gymnastikhall. De anar inte hur man ska förhålla sig till det heliga.

Främlingskapet inför det heliga och den helige Guden yttrar sig också så att också en levande förkunnelse av lagen upplevs som något skrämmande för människan. Det beror på att man inte förstår att Gud är helig, dvs att Gud är farlig att ha att göra med för den som är en syndare. Därför vill man inte ha något att göra med en sådan Gud.

Det andra som kännetecknar människan i den moderna västliga kulturen är att *människan har blivit autonom*. Man talar gärna om den myndiga människan. Autonomi betyder att människan är sin egen lag. Ingen ska komma och säga till mig vad som är rätt och fel, för det bestämmer jag

själv: ”Jag har normerna i mitt eget hjärta.” Det här är tankegången hos den moderna västliga människan.

Den postmoderna människan

Vi kan nämna några huvudord när det gäller den postmoderna människan. Det här är oerhört centrala frågor när det gäller förhållandet till lagen.

1. Den postmoderna kulturen är *pluralistisk*. Begreppet sanning är ett flertalsord, inte ett entalsord. Det finns inte en enda sanning, utan det enda som finns är en mängd olika sanningar, och vem vet vad som är rätt och fel. Sanningen är inte ett substantiv, utan ett verb. Sanning är något som ständigt är under förvandling, inte något som har getts en gång för alla. Det här ligger som en inbakad del av pluralismen, och vi förstår vad det har för konsekvenser när det gäller rätt och fel, som lagen lär oss.
2. Sedan har vi *toleransen* i den moderna västliga kulturen. Den bär med sig en bestämd förutsättning, nämligen att den inte accepterar att sanningen är något annat än rent subjektiv. Den talar om vad som är sant *för mig*. Men att göra det som är sant för mig till sant för andra är absolut oacceptabelt. Då är man det som kallas intolerant. På den grunden måste också den kristna lagförkunnelsen bedömas som intolerant av den kultur vi lever i.
3. För det tredje står vi inför *relativismen*. Allt är relativt, också sanningen.
4. *Pragmatismen* är egentligen inte något annat än resignation inför sanningsfrågan. Då man inte kan finna att något är sant eller osant, rätt eller fel i absolut mening, så måste man ge upp hela projektet och ställer i stället en annan fråga: Fungerar det? Det som fungerar i olika sammanhang det är rätt. Det som leder till det mål man har ställt upp och det man önskar sig är rätt och gott. Ganska typiskt

ser man det här i kyrkotillväxttänkandet, där man tänker sig att de medel som leder till kyrkotillväxt är riktiga, medan man inte väger det man håller på med teologiskt.

När modernismen växer fram under upplysningen åtföljs den av en grundläggande skepsis inför all nedärvd sanning. För där denna idé kommer in talar man om att människan utvecklar sig. Att människan ständigt utvecklas till ett högre stadium kallas den moderna människans frigöringsprojekt. Hon ska frigöra sig från forntiden, hon ska frigöra sig från alla band, och inte minst från alla bud som binder människan.

Låt mig kort peka på några av de drag som hör ihop med den sekulära antinomismen.

1. Uppror mot auktoritet

Den är ett *uppror mot auktoritet*. Detta formuleras allra klarast hos en av de främsta postmoderna filosofen *Foucault*, som ser på varje auktoritet så att den med nödvändighet är undertryckande. Detta kommer inte minst till uttryck i förhållande till moral. Foucault hävdar att varje påstående om att något är rätt eller något annat fel i sig är uttryck för maktmissbruk över andra människor.

Den hållningen möter vi ofta i massmedias reaktion på kristen förkunnelse. När Guds bud förkunnas t.ex. i sexualetiken ses detta ofta som maktövertagande från kyrkans sida.

2. Uppror mot skapelsen

Antinomismen är ett konsekvent uttryck för *uppror mot skapelsen*, dels i betydelsen skapelseordningen och dels gentemot Skaparen. Detta ser vi särskilt i sexualetiken när man ska avskaffa att man och kvinna är skapade till Guds avbild och för varandra. Med tanke på äktenskapet är det här uttryckligen ett uppror mot skapelsen och Skaparen.

Det är en intressant sak, sagt här som en parentes, att vi i revideringen av den norska bibelöversättningen, som jag har varit med i ett antal år, hade en lång diskussion om 1 Mos 1:27. Där har stått att Gud skapade människan till *man och kvinna*, vilket väl också gäller danska och svenska bibelöversättningar. Problemet är att de hebreiska orden i grundtexten

Lars Borgström introducerar ett panelsamtal med Jan Bygstad, Seth Erlandsson och Jakob Fjellander. Samtalet gällde kyrkogemenskap. Platsen är Vidablickskyrkan i Norrköping.

inte betyder ”man och kvinna”, utan *”hankön och honkön”*. Poängen med bibeltexten är att dessa ord visar att könsidentiteten är given av Gud.

Det här är oerhört viktigt när det i dagens samhälle hävdas att könsidentiteten är en social konstruktion. Den innehåller element av undertryckande karaktär och därför måste den elimineras. Det är ett uppror mot skapelsen och mot skapelseordningen.

3. Människan vill inte ta ansvar

Antinomismen är också uttryck för att den moderna människan *inte vill ta ansvar för sina handlingar*. Det här ser vi också i stor utsträckning inför straffrätten. I våra nordiska länder, och inte minst i Europa, tänker man att när människan gör något ont, också kriminella handlingar, så är den onda handlingen ett uttryck för en problematisk uppväxt. Därför är man inte personligt ansvarig för sina handlingar, något som leder till att man inte ska straffas för sina gärningar, utan i stället eventuellt komma under behandling i stället.

Vi känner resonemanget. Det här är en del av den antinomism som vi möter i kulturen. Människan möter det moraliska kravet på ansvar med ett negativt skuldtryck. Här är det avgörande att veta att det hör med till en människas gudsbild att hon är skapad med ansvar. Det är en av de avgörande skillnaderna mellan människan och djuren. Djuren är inte skapade med ansvar, men det är människan.

När man avvisar detta ansvar, så

som man ser det i den västliga kulturen, betyder det också ett undergrävande av människovärdet och tron på att människan är skapad till Guds avbild.

4. Människan accepterar inga krav

Antinomismen yttrar sig också på det sättet att den moderna människan *inte accepterar att någon Gud ska komma till mig och ställa krav på mig*. I stället är det människan som vill ställa krav på Gud.

Det här möter vi om och om igen, inte minst i den offentliga debatten. Det är inte Gud som ska komma och döma mig. Det anser jag vara förnärmande. Det är jag som ska bedöma och döma Gud. Så tänker den moderna människan.

5. Människan har det svårt

Antinomismen bär också uttryck för att *människan har det svårt*, inte att människan är ond. Detta når långt in i folkkyrkan. Den talar inte längre om att människan är syndig, som ett huvudproblem, utan att människan har det svårt. Strindberg: ”Det är synd om människan.” Det är huvudsaken.

Det får till följd att förkunnelsen blir det vi kallar *terapeutisk*. Förkunnelsens huvuduppgift blir att hjälpa mig med mina problem, mina svårigheter. Den ska trösta mig, klappa mig på axeln och hjälpa mig att bära mina svårigheter i livet. Det blir oacceptabelt att möta en Gud som talar om för mig att mitt hjärta är ont.

Inspelningen återfinns på www.logosmappen.net/nelk/index11.htm, likaså hela föredraget sedan det granskats av föreläsaren.

I juni 2009 beslöt styrelsen att kalla Gottfrid Sirén i Borgå till hedersmedlem i Föreningen för betydelsefulla donationer och initiativ, särskilt i samband med renoveringen av Biblion och etableringen av GS-arkiv.

Anton Myntti har förfärdigat en fin siffertavla för Biblion. Den hängdes upp i april 2009.

Verksamhetslokalens namn Biblion hör samman med gatans namn, Biblioteksgatan, men i första hand med Bibeln som är Föreningens grund.

GS-arkiv består av ett bibliotek, en betydande mängd urklipp och andra arkivalier, som dels finns i Kycklings hembygdsgrupp i Lapträsk och dels i Biblion. En del av arkivet är sökbart via en webbdatabas som nås via Logosmappen.

Glaskonstnär Jari Hangassalo i Jakobstad har anlitats för att göra konstverk i fönsternischen som finns på båda sidor om altaret. Konstverken avtäcktes den 27 mars 2010. Här presenterar konstnären sina verk i februari. Då återstod ännu arbetet med belysningen bakom glaset.

”Är det sant?” är namnet på en ovanlig memoarsamling, som skapats av Gottfrid Sirén och som Logos förlag producerat och säljer till förmån för Afrika-hjälpen. Också denna verksamhet är initierad av vår hedersmedlem.

Ekonomisk hjälp ges åt unga i Tanzania, vanligen föräldralösa, via förmedling av Barbro Finskas-Mushendwa i Arusha. Vid 10-årsjubileet den 19 juni 2011 kunde Barbro berätta om många unga som fått en ny start i livet tack vare Afrikahjälpen. James, som på bilden ses med ”mama” Barbro, är en av dem.

I april 2011 utlokaliseras Logosmappens databaser till en extern server, Kefas, och därmed kunde den kommersiella dataanslutningen till Biblion bytas mot en förmånligare. Detta gjordes möjligt också för det att LogosDirekt under 2010 utlokaliserat direktsändningarna till gratisservern Ustream.

2009

2010

2011

Advokat Virpi Viitala i Seinäjoki, som brukar delta i finska gudstjänster i Biblion, är också en ivrig amatörkonstnär. Hon har gjort en altartavla, som kunde avtäckas den 25 oktober 2009. Motivet är från Jesu undervisning vid Gennesarets sjö, där bespisningsundret skedde.

26–27 mars 2010 höll teol.dr Seth Erlandsson en uppskattad bibelkurs. Kursen inleddes på fredag kväll i Hotel Polaris i Pedersöre och fortsatte på lördagen i Biblion.

Årsfesten i maj 2010 ägnades åt information om luthersk mission i Indien via Luthersk Litteraturmission och Evangelisk-luthersk samling. Anders Österbacka höll bildföredrag.

Ann-Sofi och Botvid Lindström jobbar med att prissätta varor för ”GS-loppis” på jubileet den 19 juni. Det mesta av produkterna har sänts från Borgå av Gottfrid Sirén.

Vi började vår historiska översikt med Folkbibeln-projektet. Vi avslutar också där. Under de två-tre senaste åren har funktionerna förnyats och förbättrats. Antalet användare växer stadigt och för närvarande besöks sidorna av ungefär 500 unika personer per dag. Förnyelsen har gjorts i nära samarbete med Stiftelsen Svenska Folkbibeln, som vi tackar för att de har gett oss förtroendet att driva deras Online-funktion.

Hur Föreningen Logos' framtid ser ut är inte lätt att veta, men vi vet att Herren kan välsigna också det som sker i ringhet. Hans är äran!

Vid flera tillfällen har ”Syskonkören” bjudit på skön sång. Så också i juli 2009 vid sommarfesten som då hölls i Lillby, Pedersöre. I festen deltog ett hundratal personer.

Under sommaren 2009 tillverkade Matias Ahlskog ett altarskrank enligt John Laséns ritningar. Sedan skötte Lithéns tapetsering om de mjuka delarna, varefter det kunde tas i bruk samtidigt som altartavlan avtäcktes.

Orientering i luthersk kyrkogeografi

Dunavtsi – en romsk församling i Bulgarien

I Finland har man en längre tid debatterat problemet med rumänska tiggare på gatorna. Det är särskilt romanibefolkningen som är utsatt. Det samma gäller de närliggande länderna. Man brukar ofta säga att vi ska hjälpa dem i deras hemländer.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling (StJ) har genom pastor John Vogt, WELS' koordinatör för Östeuropa, fått kontakt med en luthersk församling i Bulgarien som helt består av romer. Den finns i den lilla byn Dunavtsi i Bulgariens nordvästra hörn, alldeles invid Donaufloden (se kartsnitt). Egentligen är det två församlingar som kommer samman på skilda platser av geografiska skäl. StJ har här en särskild missionskallelse.

Folket i byn, liksom romerna i allmänhet, lider av hög arbetslöshet och har det mycket svårt ekonomiskt. Församlingens ålderstigna romani-pastor avled i fjol och det har gjort att verksamheten har lidit. Nu kommer en ung teologie studerande att sköta pastorsansvaret (se bild och bildtext längst nere), men på sikt hoppas man att en ung man i församlingen ska börja studera och bli församlingens egen pastor.

Församlingen utgör den mest expansiva delen av Bulgariens lutherska kyrka, som har sitt högkvarter i huvudstaden Sofia. Folket i Bulgarien kan ännu inte underhålla kyrkans arbete med de kollektor som samlas in. Därför har StJ gått in för att ta upp kollektor för Dunavtsi-församlingen, och en första gåva på drygt 500 € avsändes inför John Vogts besök i församlingen i mars. WELS har bedrivit missionsarbete i Bulgarien under 14 år och håller nu på att minska sitt budgetunderstöd.

Understödet har använts för att ordna en sommarbibelskola för barn. I Bulgarien inleds höstterminen först den 15 september, och kursen hölls veckan innan. 40 barn deltog i bibelskolan, vilket var över förväntan. Man hoppas på att kunna ordna en ny bibelskola nästa år.

OLA ÖSTERBACKA

Dunavtsi-församlingen finns i nordvästra hörnet av Bulgarien, precis vid Donaufloden. Som synes är avståndet inte långt till de trakter som besöktes av Paulus på hans missionsresor.

Flickan som presenterar sitt arbete heter Ivanya. Bakom henne står Roza, en av hjälpledarna från församlingen.

På gruppbilden som togs den 8 september ses större delen av deltagarna i sommarbibelskolan tillsammans med lärare och hjälpledare från byn. Lärare är två seminariestuderande: Dimitar, den äldre mannen till vänster, och Ivo, som presenteras nedan.

På bilden till höger ser vi en del av nybörjargruppen tillsammans med hjälpledare.

Till höger ser vi Ivo Lazarov, som kommer att vara StJ:s främsta stödobjekt. Han har jobbat som nattvakt kl 18–09 och har utöver detta studerat teologi. Nu ska han genom stipendium från kyrkan och S:t Sophia-seminariet frigöras från jobbet för att helt ägna sig åt att tjäna Dunavtsiförsamlingen och studera teologi. Han kommer att bosätta sig i staden Vidin i närheten av Dunavtsi. (Foto: John Vogt) Flera bilder kan ses på <http://sanktjohannes.info/mission/>.

Bibeltrogna Vänner 100 år

Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner (tidigare vanligen förkortat BV), numera Evangelisk Luthersk Mission Bibeltrogna Vänner (ELM-BV) bildades för 100 år sedan till följd av att Evangeliska fosterlandsstiftelsen (EFS) började acceptera liberalteologi. BV har varit känt för att strängt kräva bibeltrogen luthersk förkun-nelse.

Under många decennier har Svens-ka Lutherska Evangeliföreningen i Finland (SLEF) haft ett nära samar-bete med BV, bland annat i form av predikantutbyte. Till de predikanter som ofta besökte Finland under 1970- och 80-talen hörde Claes Johansson, Henning Lindmark och Ingemar An-dersson.

Alla dessa intar numera en kritisk inställning till ELM-BV, eller har helt brutit förbindelserna sedan de bildat fria församlingar. Organisationen är splittrad i sin kyrkosyn. ELM-Syd arbetar i anslutning till Svenska kyr-kan, och har därmed också en viss samverkan med SLEF, medan ELM-Nord har nära relationer till Mis-sionsprovinsen.

Föreningen Logos har haft goda förbindelser till vissa av de fria för-samlingarna inom ELM-BV.

Hedbergs jubileumsår

I år har det gått 200 år sedan *Fred-rik Gabriel Hedberg* föddes. Detta har uppmärksamrats särskilt i SLEF:s och SLEY:s verksamhet och publika-tioner.

I de framställningar som har pu-blicerats i Sändebudet har särskilt brytningen med pietisterna fått stor uppmärksamhet. Även relationerna till *Carl Olof Rosenius* har uppmärk-sammats.

Det som däremot för det mesta har förbigåtts är Hedbergs starka försvar för den lutherska tron, som särskilt kom till uttryck i hans råd till nylä-sarna i Norrland.

Dessa läsare hade bett Rosenius om råd hur de skulle förfara när de inte kunde acceptera de nya böcker som pålades dem av Svenska kyrkan kring 1850. Rosenius förmanade dem

att troget stå kvar i kyrkan.

Hedberg däremot gav dem sitt fulla stöd i att vägra lyda överheten när den pålade dem krav som stred mot Guds förordningar. Två aspekter på detta förstärker bilden av att Hed-berg verkligen var en stridsman.

För det första var den pågående försvagningen av trosläran margi-nell om man jämför med dagens förnekelser i folkkyrkorna. Hedberg kritiserade dels den nya handboken och dels Lindbloms katekes. Han såg här uttryck för förnekelse av treenig-hetsläran, läran om arvsynden, den rätta läran om lagen, läran om nåden, rättfärdigheten och tron samt läran om den eviga utkorelsen i Kristus. (Schmidts Hedbergbiografi, s. 164)

För det andra fanns på den tiden ingen laglig rätt att utträda ur Svens-ka kyrkan. Hedberg stödde separa-tisterna med motiveringen att dessa inte separerade från den lutherska kyrkan utan ifrån dess kätterska bis-kopar, lärare och predikanter.

Sedan separatisterna sparat ur och övergått till baptismen ångrade Hedberg sina råd och ville inte desto mera blanda sig i deras verksamhet.

En granskning av Hedbergs rela-tioner till Rosenius ingick i nr 3/2004 av tidningen Logos. Artikeln kom-mer i lätt bearbetning även i Biblicum nr 4/2011.

Walthers jubileumsår

Vi firar ytterligare ett annat 200-års-jubileum i år. *Carl Ferdinand Wilhelm Walther* var född samma år som Hed-berg. Han brukar räknas som den främste lutherska teologen efter orto-doxins tid.

Walther blev prästvigd 1837 i Leipzig och kom snart efter det att följa många andra som emigrerade till Amerika för att söka trosfrihet. De hade nämligen i Tyskland blivit tvingade till samarbete med refor-merta, vilket de inte kunde acceptera.

Walther var en av grundarna av Missourisynoden och portalgestalt för dess prästutbildning under en lång tid. Hans främsta verk anses vara ”*The Proper Distinction Between*

Law and Gospel” (den rätta åtskillna-den mellan lag och evangelium). Den finns numera som webbutgåva på lutherantheology.com.

Verket omfattar 25 teser som be-handlades vid dubbelföreläsningar under 29 kvällar.

Walthers alla verk kännetecknas av noggrann systematik. Han fram-ställer ofta sin lära med teser, som han först bevisar med bibelord och sedan med stöd från bekännelseskri-fterna och andra goda lärare.

Vi återger på nästa sida ett utdrag ur den översättning och samman-ställning av föreläsningarna om lag och evangelium som har gjorts av Hans Ahlskog för samtal i samband med gudstjänster i Lepplax bykyrka under hösten 2011.

Finska Lutherstiftelsen inleder svenskspråkig verksamhet

Lutherstiftelsen i Finland (LS) har hittills haft enbart finskspråkig verk-samhet, även om många av deras nya präster har vigts av Missionsprovin-sen i Sverige. Nu kommer man att inleda svenskspråkig verksamhet, till att börja med i Åbo.

Den 17 september var det präst-vigningshögtid i Kuopio, då biskop *Matti Väisänen* vigde tre nya präster. Av dem kommer *Sebastian Grünbaum* att verka i den nygrundade S:t Gab-riels församling i Åbo. Han insätts i sin tjänst vid en högtidlighet som för-rättas av biskopen den 2 oktober.

I en intervju i Kyrkpressen (15.9.2011) uppger Grünbaum att man räknar med mellan 15 och 40 deltagare i den första samlingen. An-talet anslutna medlemmar torde tills-vidare vara rätt få.

Kyrkpressen skriver att Lutherstif-telsen inte är ute efter att konkurrera med evangelisk-lutherska kyrkan och citerar Grünbaum: ”Vår verksamhet behövs inte där det redan finns sunda församlingar som verkar utgående från dop- och missionsbefallningen.”

Alla är välkomna till gudstjäns-ten, men man ska vara döpt och ha en medveten vilja att följa Bibeln och

den lutherska tron för att delta i natt-varden.

Kyrkpressen har fått en kommen-tar av biskop *Björn Vikström*. Han säger att tanken att man kan ha natt-vardsgemenskap bara med dem som tänker exakt lika i teologiska frågor inte är förenlig med kyrkans tradi-tion.

Den nya församlingen planerar att hålla tre gudstjänster per månad i Adventkyrkans lokaler.

Kapellförsamling i Jakobstad

Patrik Saviaro berättar i Radio Vega (9.9) att Lutherstiftelsen kommer att etablera sig också i Jakobstad med en kapellförsamling som lyder under den finska moderförsamlingen i Kar-leby.

Saviaro uppger att de flesta av de ca 20 personer som driver försam-lingsfrågan har en bakgrund inom den laestadianska rörelsen. Även *Ro-*

ger Pettersson hör till de aktiva.

Det är ännu öppet var man ska börja samlas. Gudstjänsterna sköts till en början av Andreasgemenska-pens pastor *Jani-Matti Ylilehto*. Pre-dikningarna kommer att tolkas till svenska.

S:t Johannes församling i Lepplax bykyrka

S:t Johannes evangelisk-luthersk för-samling har sedan starten 2008 haft verksamhet också i Jakobstadsregio-nen, först i Jugend i Jakobstad och sedan i Pedersöre.

Under ett par år hölls gudstjäns-ter i Hotel Polaris i Edsevö, medan församlingen sedan sommaren hyr Lepplax bykyrka för sina aktivite-ter. Tack vare bredbandsanskäffning kommer gudstjänsterna också att kunna direktsändas därifrån.

Gudstjänster kommer framöver att hållas i princip varje söndag kl 18. De söndagar då församlingens pastor

Ola Österbacka inte är med leder för-samlingens styrelseordförande *David Åkerlund* läsgudstjänster. En gång per månad predikar *Hans Ahlskog*, som är kallad till kantor och lärare.

Lepplax bykyrka ägs av en obero-ende förening.

Kvinnliga präster leder till liberalare kyrka

Forskaren vid Kyrkans forskningsin-stitut (den evangelisk-lutherska kyr-kan i Finland), teol.dr *Kati Niemelä* har publicerat en rapport som bekrä-far det som många har hävdat: kvinn-liga präster är liberalare än manliga och leder därmed hela kyrkan i en liberalare riktning.

Forskningsrapporten är publice-rad i online-tidskriften Religions vol. 2/2011 s. 358–371 och kan på engels-ka läsas här:

www.mdpi.com/2077-1444/2/3/358/pdf

Niemelä uppger att ungefär 70 % av universitetens teologie studerande numera är kvinnor. Undersökningen som har gjorts åren 2002, 2006 och 2010 visar klart att kvinnliga präster förändrar kyrkan i en klart liberalare riktning. Det gäller insikter om tro och dogmer, kyrkopolitik och även vardagliga funktioner.

Mamma som dödade sitt barn går fri

Ett obegripligt domslut har upprört Alberta, Kanada. En 19-årig kvinna hade år 2005 strypt sitt nyfödda barn och kastat kroppen över ett staket.

Efter en rättsprocess under flera år har nu en domare låtit kvinnan gå fri med motiveringen att Kanada god-känner abort och att kanadensarna sympatiserar med modern.

Antiabortaktivister frågar sig nu hur långt man ska tillåta mord. Det finns inget skydd för barnen i moder-livet, och nu har domstolen sett till att skydda också den som mördar ett nyfött barn.

Var ska det sluta, frågar *Jim Hughes*, ledare för en Pro Life-rörelse. Ska ett månadsgammalt barn skyddas, om föräldrarna har beslutat att det inte har någon rätt att leva, gäller det sex månader eller två år, eller hur blir det med en tonåring?

C.F.W. WALTHER 1811–1887

Die rechte Unterscheidung von Gesetz und Evangelium

Den rätta åtskillnaden mellan lag och evangelium

Tes I

Hela den Heliga Skrift, både gamla och nya testamentets läroinnehåll, består av två sinsemellan helt motsatta läror: lag och evangelium.

- Skillnaden mellan lag och evangelium är inte att evangelium är en gudomlig lära medan lagen är en människolära som grundar sig på förnuftet.
- Skillnaden är inte heller att endast evangelium är outhärligt för oss kristna, utan båda är lika nödvändiga: utan lagen förstår vi inte evangelium och utan evangelium har vi ingen hjälp av lagen.
- Skillnaden är inte heller att lagen är GT:s lära medan evangelium är NT:s lära, utan GT innehåller också evangelium på samma sätt som NT också innehåller lag.
- Lag och evangelium är inte sinsemellan motsägelsefulla. I Bibeln finns inga verkliga pa-radoxer utan lagen och evangeliet är olika läror, vilka dock inbördes står i en ljuvlig harmoni med varandra.
- Skillnaden är inte heller däri att endast en av dessa två läror hör till de kristna. Också för de kristna har lagen alltså sin betydelse.

utan, skillnaden mellan lag och evangelium finns i stället i:

- **sättet**, på vilket dessa läror har uppenbarats för människorna
- **innehållet**, som dessa läror har
- **löften** och **hot** som hör samman med dessa läror
- **uppgiften** och **verkan** som vardera har
- **adressen**, d.v.s. till vem vardera läran skall predikas.

Tes II

En ren lärare är endast den, som inte bara för fram alla trosartiklar skriftligt, utan också rätt skiljer lagen och evangelium från varan-dra.

Mera finns på <http://sanktjohannes.info/predikan/foredrag.html>. Sammanställt av Hans Ahlskog.

Sånger om Guds nåd

heter ett körsångshäfte som *Juhani Martikainen* sammanställt. Häftet innehåller 61 sånger och arrangemangen är fyrstämmiga (sopran, alt, tenor, bas). En stor del av sångerna har antingen text eller musik eller också bådadera av Martikainen. De övriga är mer eller mindre kända andliga sånger som här arrangerats av Martikainen.

Sångerna är indelade i nio avdelningar som t.ex. *inför Ordet, vid jultiden, om frälsningen i Kristus och trons förtröstan*. Häftet innehåller också en nattvardssång med både text och musik av Martikainen.

Häftet kostar 12 € och beställs direkt av Juhani Martikainen, adress Lillsundvägen 26, FI-64300 Lappfjärd; e-post: juhanim@live.se. Det kan också köpas via Biblion. Avkastningen används för evangelisationsarbete i Estland (se www.solagratia.fi/).

En del sånger ur häftet finns i en webbdatabas: logosmappen.net/uppbbyggelse/sanger/.

Litteratur på Internet

Numera finns en betydande mängd litteratur på Internet. Äldre litteratur faller inom begreppet *public domain*, dvs. den är fri från anspråk på upphovsrätt.

På engelska finns exempelvis webbplatsen Project Wittenberg (<http://www.ProjectWittenberg.org/>) med en mängd reformatorisk teologi. <http://lutheran.theology.com/> har bl.a. verk av C.F.W. Walther, F. Pieper och P.E. Kretzmann.

E-böcker blir allt vanligare, dvs. böcker som kan läsas på dataskärmen eller på en läsplatta. Pdf-filer är en typ av e-bok. För e-boksläsare finns tyvärr ingen enhetlig formatstandard. Exempel på format är Kindle (används av Amazon) och iBooks (iPhone och iPad).

Project Gutenberg (<http://www.gutenberg.org/>) innehåller fria e-böcker. Sök på Luther för att hitta olika verk att ladda ner.

Nätbokhandlar erbjuder hela tiden nya titlar, oftast förmånligare än vanliga böcker. Exempelvis kan Luthers Genesiskommentar på engelska köpas betydligt förmånligare än som pappersbok att läsas på dataskärmen. NPH:s serie The People's Bible (NT) finns också att få i Kindle-format.

Arrangemangen är av varierande svårighetsgrad. Ibland finns melodin i tenorstämman och ibland i sopranstämman. Texterna i häftet vilar på god evangelisk-luthersk trosgrund, vilket långt ifrån är någon självklarhet när det gäller körsångssamlingar i allmänhet. Det är glädjande att Martikainen inte väljer texter från den romersk-katolska traditionen, som ofta har framsprungit ur Mariakulten, eller från den frikyrkliga traditionen, där texterna ofta är urvattnade till sitt innehåll.

Häftet kan varmt rekommenderas för mindre eller större körer.

HANS AHLKOG

Trons förtröstan

48 När Herren Gud är för mig

Text: Paul Gerhardt 1653
Svensk version: Juhani Martikainen
Musik: Juhani Martikainen

S
A

mf

1. När Herren Gud är för mig, vem kan då mot mig stå? Alls ing-en ska-da
2. Jag vill för världen vi-da be-kän-na u-tan skam: Min Gud är på min
3. Som grund för detta stäl-ler jag Kristus och hans blod, det verk som ensamt
4. Min Je-sus är min ä-ra och min be-römmel-se. Han tog på sig att
5. Nu ing-en kan mig dö-ma för synder som jag gjort sen Je-su blod har

T
B

6

gör mig all värl-dens mak-ter då. Gud är i Kris-tus bli-ven min
si-da på grund ut-av Guds Lamm. Han är min hjälp i nö-den, han
gäl-ler för Gud. Det ger mig mod att off-ra allt som li-vet kan
bä-ra min synd, min skam, mitt ve. Jag slip-per nu att rä-das att
strömmat och skul-den stru-kit bort. Ej mänskors dom för-skräcker, ej

11

vän, och dämmed är mig ock-så se-gem gi-ven mot Sa-tans he-la här.
stil-lar stormoch strid. Han fräl-sar mig ur dö-den och ger mig himlens frid.
ge på den-na jord mot det som är mig gi-vet i Kristus och hans ord.
för Guds ö-gon stå. Han lät sig fångslas, smådas. Jag får i fri-het gå.
ondskan mo-det tår: Med si-na ving-ar tär-ker mig Han som har mig kär.

Exempel på en av JM:s nya sånger: ny översättning och ny musik till en älskad Gerhardt-psalm (nr 259 i psalmboken), som i kör sjungs mest som Bach-koral.

D:r Martin Luther Femtonde veckan efter Trefaldighet, måndag

Från Evangelisk Själaspis för hemmet (bearbetad)

**Ingen kan tjäna två her-
rar. Antingen kommer
han då att hata den ene
och älska den andre, el-
ler kommer han att hålla
sig till den ene och se ner
på den andre. Ni kan inte
tjäna både Gud och mam-
mon. (Matt 6:24)**

Gud kan inte tåla att man har någon annan Herre tillsammans med Honom. Han är en nitälskare, som Han själv säger. Han kan inte fördra att någon tjänar Honom tillika med Hans ovän. Antingen min helt och hållet, säger Han, eller så inte alls.

Se nu, hur väl Kristus här bevisar det: *Ingen*, säger Han, *kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.*

Det är som om Han ville säga: Så som det går till här bland människor, så går det också till inför Gud.

Men vi lär finna få människor, som inte syndar mot dessa ord. Herren faller här en sträng dom, och det är förskräckligt att höra, att Han skall säga sådant om oss, och ändå vill ingen tillstå det. Ingen vill ens tåla att man säger, att vi hatar och föraktar Gud, och att vi är Hans fiender. Det finns ingen som, ifall man frågar honom, om han älskar Gud och håller sig till Honom, inte skulle säga: "Ja, jag älskar Honom! Håller du mig för en så fördömd människa, att jag skulle hata Gud?"

Men se hur vår text här gör den slutsatsen att vi alla hatar och föraktar Gud, men älskar och håller oss till mammon. Gud vill inte längre tåla sådant av oss, än tills Hans tid kommer. När Han ser sin tid skall Han slutligen slå till, innan vi förmodar det. Ty det är omöjligt, att den som älskar pengar och egendomar och håller fast vid dessa inte skulle hata Gud.

Kristus ställer här två emot varandra, som är varandras fiender, och säger så: Om du älskar endera av dessa två och håller dig till honom, så måste du hata och förakta den andra. Hur vackert någon än lever på jorden, men ändå håller fast vid ägodelarna, så kan han därför inte annat än hata Gud. Och tvärtom, den som inte håller fast vid pengar och ägodelar, han älskar Gud, det är säkert.

Men var är de, som älskar Gud och inte håller fast vid pengar och ägodelar?

Se på hela världen och även på dem, som kallas kristna, om de föraktar pengar och ägodelar. Det kostar på att höra evangelium och också göra efter det. Vi har evangelium, Gud vare tack, men vad gör vi med det? Vi tänker bara på hur vi skall lära och veta det, men vi bekymrar oss inte om att vi en gång måste göra efter det. Om våra pengar och ägodelar har vi stor omsorg, så att vi inte skall bli bestulna, men evangelium kunde vi vara utan hela året. Och vi vill ändå anses för evangeliska!

Här ser vi, hurudana och vilka vi är. Skulle vi vara kristna, så skulle vi göra på följande sätt: vi skulle förakta ägodelarna och ha vår omsorg om evangeli-

um, så att vi en gång skulle leva i det och bevisa det i verk och gärning. Sådana kristna är få. Därför måste vi också höra den domen, att vi är gudsföraktare och hatar Gud för rikedomens och ägodelarnas skull. Tänk, vilken härlig berömmelse detta är! Borde vi inte blygas av allt vårt hjärta?

Ut, ut med oss! Hur skall vi kunna bestå inför Gud? Med sådant uppförande visar vi klart vad för folk vi är. Världen kan inte dölja sin otro i sina grova utvärtes synder. Man ser ju att den älskar pengar mer än Kristus och alla apostlarna, om de än själva skulle vara närvarande och predika. Men om vi får evangelium, så får vi mera än hela världen kan ge oss.

För vad har vi inte, om vi har evangelium? Vi har då fått Gud, som gör silver och guld och allt som finns på jorden. Skulle vi alltså vara rätta kristna, så sade vi: "I samma stund som evangelium kommer till mig, får jag mer än hela världen kan ge mig. Har jag den skatten, så har jag därtill allt i himlen och på jorden."

Men man måste tjäna endast denna skatt, för man kan inte tjäna både Gud och mammon. Antingen måste du älska Gud och för Hans skull hata pengarna, eller måste du hata Gud och älska pengarna. Så är det nu och inte på något annat sätt.

*Att tjäna två herrar tillika,
så skilda som mammon och Gud,
kan ingen som icke vill svika
och bryta mot enderas bud,
O människa, välj du det bästa.
Vill hjärtat vid Herren du fästa,
odelat åt honom det bjud.*

Sixten Ahlsved presenterar konstverket "Kristi kyrka på jorden", som erbjuder betraktaren en djup biblisk visdom.

Värmesystemet i Biblion förnyas

Uppvärmningen i Biblion fungerar genom inblåsning av varmluft och drivs av ett omfattande maskineri från 1960-talet, då huset byggdes. Detta fungerar samtidigt som ventilations-system.

Flera gånger har maskineriet gett upp och värmen har tillfälligt dalat, innan det åter har fått igång. Systemet är dyrt i drift och att få en kontroll över kostnaderna är viktigt också för att få vederlaget till bostadsbolaget till en rättvis nivå.

Under sommaren har en planering gjorts för ett nytt värmesystem baserat på radiatorer. Värmekällan skulle vara anslutning till husets fjärrvärme. Planeringen har gjorts av *Energiingenjörerna Stagnäs & Nylund*, som också har gett offert på utförandet.

Kostnaderna torde till en mindre del av täckas av bostadsaktiebolaget, eftersom befolkningsskyddsrummen ingår i systemet. Den andel som ankommer på Föreningen Logos upp- går enligt offerten till ca 12 000 €.

www.logosmappen.net
www.folkbibeln.net

Du har väl lagt in bokmärke?

Stagnäs & Nylund föreslår också att ventilationssystemet förnyas på samma gång, varvid modern teknik kan användas för god värmeekonomi. Offert på detta inväntas inom kort. En grov uppskattning är att denna kostnad blir ungefär lika stor som värmearbetena.

Samtidigt skulle vi på talko utföra byggnadstekniska ändringar så att vi som slutresultat får två skilda toaletter och dusch.

VVS-arbetet utförs i januari, men talkoinsatserna borde påbörjas i december.

Det finns alltså nu särskilda behov av stöd till Föreningen, både i form av arbetsinsatser och penningmedel. Glöm inte att be för saken!

"GS-loppis"

Till 10-årsjubileet iordningställdes en loppmarknad i befolkningsskyddet. Det mesta av sakerna härrör från leveranser av Gottfrid Sirén. En del finns ännu kvar och kan köpas t.ex. i samband med gudstjänster eller bibelstudier.

Den som önskar bese loppmarknaden kan även kontakta Ola Österbacka, telefon 050 339 6383.

Konst i Biblion

Under Konstens natt, torsdagen den 11 augusti, inbjöd Biblion till två olika konstutställningar.

Som två tidigare år hade *Virpi Viitala* ställt ut några oljemålningar, denna gång med enbart bibliska motiv.

Nytt för i år var träcollage med bibliska motiv som presenterades av *Sixten Ahlsved*. Han har specialiserat på en unik typ av konst: han samlar gammalt trävirke och sammanställer bitar från detta till konstverk.

Konstverken hänger tillsvidare kvar i Biblion och kan beses t.ex. i samband med gudstjänster och bibelstudier.

Kommande verksamhet i Biblion

Gudstjänster

Svenskspråkiga gudstjänster ordnas av S:t Johannes evangelisk-lutherska församling (Stj). Normal tidpunkt är söndagar kl 11 utom den tredje söndagen i månaden, då finsk gudstjänst hålls av SLT (Lutherska bekännelsekyrkan i Finland). Gudstjänsterna annonseras i Kyrkpressen, på <http://sanktjohannes.info> och via e-postlista. Församlingens pastor och föreståndare är Ola Österbacka.

Finskspråkiga gudstjänster ordnas sporadiskt utom av SLT även av Korsets lutherska församling (LRS).

Bibelstudier hålls varannan torsdag kl 19. Vi håller nu på med Första Moseboken.

Bibelhelg ordnas av Stj den 13 november med teol.dr Seth Erlandsson från Västerås och pastor Øyvind Edvardsen från Stavanger som talare. Bibelhelgen inleds redan på lördagen i Pedersöre.

Se <http://www.my.calendars.net/biblion/>

Stöd Föreningen Logos med din gåva:

Logos bankkonto: 497028-241584
IBAN: FI80 4970 2820 0415 84
BIC: HELSFIHH